

Schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 27 januari 2009, is appellante in beroep gekomen tegen een besluit van verweerster van 19 december 2008, waarbij zij is geschorst voor de periode van 24 december 2008 tot uiterlijk 24 maart 2009.

Verweerster heeft op 28 februari 2009 een verweerschrift ingediend. De gemachtigde van appellante heeft op 13 maart 2009 een repliekschrift ingediend. Beide partijen hebben producties overgelegd.

Op 20 maart 2009 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Appellante en haar raadsman zijn, met voorbericht, niet verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door haar gemachtigde en mw. , personeelsadviseur bij verweerster.

2. De feiten

2.1. Appellante is sedert 27 augustus 1973 in dienst van verweerster, dan wel haar rechtsvoorgangers, en zij is met ingang van 1 augustus 2000 voor een volledige werktijd werkzaam aan de basisschool te

2.2. Op 24 september 2008, op dezelfde dag schriftelijk bevestigd, is appellante met onmiddellijke ingang voor een periode van vier weken, tot 22 oktober 2008, geschorst op grond van artikel 3.14, eerste lid, van de CAO PO.

Bij brief van 27 oktober 2008 heeft verweerster aan appellante schriftelijk het besluit van 21 oktober 2008 bevestigd dat zij met ingang van 22 oktober 2008 tot 24 december 2008 wordt geschorst op grond van artikel 3.15 lid 3 van de CAO PO.

Tegen deze beide schorsingsbesluiten heeft appellante geen beroep ingesteld.

2.3. Bij brief van 19 december 2008 heeft verweerster de schorsing van appellante met ingang van 24 december 2008 tot uiterlijk 24 maart 2009 verlengd op grond van artikel 3.15, lid 3 van de CAO PO. Tegen dit laatste besluit is het beroep gericht.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante heeft in haar beroepschrift betwist dat het instellingsbelang de vervolgschorsing als ordemaatregel noodzakelijk zou maken. Appellante acht het besluit onnodig diffamerend en kwalificeert dit als onbehoorlijk bestuur wegens een gebrek aan belangenafweging.

3.2. Op het verweer van verweerster zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

4. De motivering

4.1. De commissie stelt voorop dat appellante berust heeft in het eerste besluit tot (spoed)schorsing en in het tweede schorsingsbesluit van 21 oktober 2008. Dit betekent dat thans in beroep bij de commissie niet ter beoordeling voorligt de vraag of verweerster op de juiste wijze en op goede gronden tot deze schorsingsbesluiten is gekomen. Deze zijn voor de commissie een gegeven. Bij de beoordeling van het thans voorliggende, derde, schorsingsbesluit is slechts aan de orde of gelet op de tussen partijen op 24 december 2008 bestaande situatie een verlenging van de lopende schorsing met ten hoogste drie maanden in het belang van de instelling gerechtvaardigd was.

4.2. Uit de gedingstukken, en zoals nog nader ter zitting van de zijde van verweerster is toegelicht, is de commissie gebleken dat partijen na de aanvang van de schorsing in september 2008 in overleg zijn geweest om de gerezen problemen te bespreken en een weg te vinden om deze op te lossen. Deze gesprekken, waaraan ook de toenmalige gemachtigde van appellante heeft deelgenomen, hebben geleid tot een aantal afspraken over de wijze waarop getracht zou worden duidelijkheid te verkrijgen over de kwaliteiten en competenties van appellante als groepsleerkracht, tot welke vorm van begeleiding dat zo nodig aanleiding zou moeten geven en op welke wijze appellante vervolgens, gelet op enerzijds het belang van het onderwijs aan de scholen van verweerster en anderzijds op de belangen van appellante, het best door verweerster zou kunnen worden ingezet.

Tijdens dit traject, dat in totaal een periode van ongeveer 10 weken zou omvatten (vier weken inwerktijd en zes weken met externe observatie) zou appellante werkzaamheden verrichten op een andere school van verweerster. Deze afspraken zijn neergelegd in een brief van verweerster aan appellante van 26 november 2008. Het is de commissie inmiddels gebleken dat, nadat begin 2009 nog enkele aanvullende afspraken zijn gemaakt, dit traject ook daadwerkelijk door appellante is aangevangen.

4.3. De commissie is van oordeel dat verweerster, gelet op de hiervoor weergegeven stand van het overleg over het nog te volgen functioneringstraject, in december 2008 op goede gronden kon menen dat appellante na afloop van de eerder opgelegde schorsing op 24 december 2008 niet op de basisschool kon terugkeren en dat om die reden gebruik moest worden gemaakt van de mogelijkheid die de CAO PO in artikel 3.15, derde lid, biedt om de reeds eerder opgelegde schorsing met een periode van ten hoogste drie maanden te verlengen.

4.3. Op bovenstaande gronden heeft de commissie als volgt beslist.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 20 maart 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers en mr. G.J.M. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft mr. Prick zich van stemming onthouden.